

1200 bekony nupenės

„Lenino keliu“ kolūkio kiaulių augintojos

Gyva ir judra „Lenino keliu“ kolūkio kontoroje. Tauška skaitytuvai, čėža popieriai. Kasdien čia pilna žmonių — atsilyginama už praėjusių metų darbdienius. Po 2,7 kg grūdų ir po 8,34 rublio kiekvienas kolūkiečio uždirbtas darbdienis apmokamas. Tas rodo, kad šio kolūkio nariai daug pasidarbo.

Ant buhalterio S. Raščiaus stalo guli suvestinės. Išsiraitytę daugiaženkliai skaičiai, lyg gyvos iliustracijos, parodo kolūkiečių pasiekimus. Praeitais metais 100 ha žemės naudmenų kolūkis pagamino po 45,7 cmt mėsos ir po 39,2 cmt kiaulienos 100 ha ariamų. Iš kiekvienos karvės melžėjos gavo po 2922 kg pieno. Ką pasakys — gražūs laimėjimai.

Bet šio kolūkio žemdirbiai ilgai nesizvalgo į nueitą kelią, nesigroži pergalėmis. Antrieji septynmečio metai — naujo gamybinio pakeitimo metai.

Su plunksnakočiais rankose sėdi už stalo buhalteris S. Raščius ir kolūkio partinės orga-

nizacijos sekretorius V. Polikevičius. Rimtai, ekonomiškai apskaičiuodami turimus ir dar neatskleistus išteklius, abu dar kartą peržvelgia šių metų kolūkio gamybinį planą ir išsipareigojimus.

Žvelgi į margus skaičius ir matai platų kolūkiečių užmojų, realias galimybes.

Šiais metais kolūkis nupenės 1200 bekony — 500 daugiau, negu praeitais metais. 100 hektarų ariamos žemės bus pagaminta po 67,2 centnerio kiaulienos.

— Įdomu, kaip tokį, niekada rajone negirdėtą rezultatą kolūkiečiai pasiekė?

— Nieko nuostabaus, — kukliai pareiškė V. Polikevičius. — Iš anksto viską apskaičiavom, aptarėm.

Speciali kolūkiečių komisija atrinko vienkartiniam apsiparšavimui 40 geriausių veislių kiaulėlių. Kolūkis padidino pagrindinių veislinių kiaulių skaičių iki 70. Tai 20 kiaulių daugiau, negu pernai. Tas leis turėti pakankamą kiekį paršelių ir sumažinti kiaulienos savikainą.

— Prieauglio nebe-

1960 m.
vasaris
7 d.
Sekmadienis
Nr. 12 (1099)
KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

reikės turguose pirkinėti, — sako V. Polikevičius. — Iš kiekvienos veislinės kiaulės išauginsim ne mažiau paršelių, kaip praeitais metais. Maždaug po 15 išeis. Be to, iš vienkartinį po 6—7 paršelius gausim. Tai gi, ir turėsime reikiamą prieauglio skaičių.

Kokias gi pašarų atsargas kolūkis turi?

Praeitais metais iš kiekvieno grūdinių kultūrų hektaro buvo prikulta po 14,1 centnerio grūdų. Tai 4,6 centnerio viršija 1958 metų derlingumą. Štai ir pašarai bekonams auginti!

— Daug naudingų rekomendacijų žemės ūkio gamybai didinti radome TSKP CK gruodžio Plenumo nutarime, draugo N. Chruščiovo kalboje, — pažymi kolūkio pirminkas A. Slavenskas. — Pavyzdžiui, juodieji pūdymai — didžiausias rezervas pigiems pašarams auginti.

Kolūkio vadovai nutarė vasarą nepalikti

nė vieno hektaro neapsėto. Juodieji pūdymai paskirti vienamėms pašarinėms žolėms, kurios užims apie 130 hektarų. Be to, kolūkis pasės 30 hektarų kukurūzų. Dalis žaliosios masės bus panaudota kiaulių šėrimui.

Yra žinoma, kad be pieno gero bekonų nupenės. Pieno atliekos — pigiausias ir maistingiausias kiaulių pašaras.

Siemet karvių melžėjos išsipareigojo primelžti po 3.100 kg pieno iš kiekvienos karvės. 100 hektarų žemės naudmenų kolūkis pagamins po 333 cmt pieno — 63,3 cmt daugiau, negu pernai.

Kaip matome, dideli „Lenino keliu“ kolūkio planai. Bet juos kolūkiečiai pasiryžę sėkmingai įvykdyti. Tam kolūkis turi apskaičiavęs ligi smulkmenų visas galimybes ir rezervas.

Alf. Briedis
(„K. d.“ koresp.)

Praėjusiais metais Troškūnų tarybiniam ūkyje kukurūzai buvo auginami 60 ha plote. Iš kiekvieno ha gauta vidutiniškai po 494 cmt žaliosios masės. Atskiruose skyriuose pasiekti dar geresni rezultatai. Štai Jono Juozapavičiaus vadovaujame Troškūnų skyriuje 15 ha plote gauta po 660 cmt žaliosios masės iš hektaro. Už gero kukurūzų derliaus išauginimą tarybinio ūkio direktorius A. Ščedrovas ir Troškūnų skyriaus valdytojas J. Juozapavičius

apdovanoti LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pagyrimo raštais.

Apie tai, kaip šiais metais ruošiamasi kukurūzų auginimui, mūsų korespondentas V. Kavoliūnas paprašė papasakoti drg. Ščedrovą.

— Šiomet auginsime 20 ha kukurūzų daugiau, negu pernai, — sako tarybinio ūkio direktorius. — Žemę jau parinkta, patikrintas jos rūgštingumas.

ANYKŠČIŲ RAJONO DZD TARYBOS DEPUTATŲ ŽINIAI

Anykščių rajono DZD vykdomasis komitetas praneša, kad 1960 m. vasario mėn. 15 d. 12 val. Anykščiuose, kultūros namų patalpose, šaukiama Anykščių rajono DZD Tarybos penktojo šaukimo šeštoji sesija.

Sesijai patelklami svarstyti šie klausimai:

1. Dėl Anykščių rajono liaudies ūkio ir kultūros išvystymo plano 1960 metais patvirtinimo.

2. Dėl Anykščių rajono biudžeto 1960 metams patvirtinimo.

RAJONO DZD VYKDOMASIS KOMITETAS

Avių
augintojas
— novatorius

STAVROPOLIO KRASTAS. Savo kalboje TSKP CK gruodžio Plenumo draugas N. S. Chruščiovas pažymėjo Kočubėjaus rajono Stalino vardo kolūkio vyr. čabano — novatoriaus komunisto Ivano Nikitovičiaus Malašenko nuopelnus. Jis diegia priešakinius darbo metodus avininkystėje. Jo vadovaujama brigada pasiekė to, kad avys per 1958—1959 m. m. apsiėrlavo po tris kartus. Iš kiekvieno 100 avių buvo gauta po 374 erylukus; vilnų iš kiekvienos avies buvo prikirpta vidutiniškai po 10 kg.

V. Gaganovos pavyzdžiu I. N. Malašenko perėjo dirbti į atsilikusią avių augintojų brigadą. Jis taip organizavo darbą, kad anksčiau buvusios dvi avių bandas, kurias prižiūrėjo 8 žmonės, dabar prižiūri penki.

Už puikų darbą I. N. Malašenko suteiktas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas.

Nuotraukoje: I. N. Malašenko.

V. Michalovo (TASS) nuotr.

Kukurūzus augins jaunimas

Tą vakarą į susirinkimą komjaunuoliai susirinko anksti ir visi iš karto. Reikėjo aptarti eilę labai svarbių klausimų.

Be karštų kalbų neapsiėjo kukurūzų auginimo grandies sudarymas. Komjaunuoliai nusprendė, kad visas kolūkio jaunimas gali išauginti gausų kukurūzų derlių, kad mūsų grandies išaugintais kukurūzais turės didžiulis visas kolūkis. Grandininku buvo išrinktas komjaunuolis

Valentas Abraškevičius. Jo pavaduotoju — Mykolas Tumkevičius.

Buvo pritarta pasiūlymui sutvarkyti vaizdinės agitacijos priemonės gyvulininkystės fermose Bibliotekos ir skaityklos darbuotojos išsipareigojo prisidėti prie kilnojamos bibliotekėlės įrengimo, kur fermos darbuotojams knygos bus išduodamos vietoje.

E. Budrevičienė
„Vienybės“ kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė

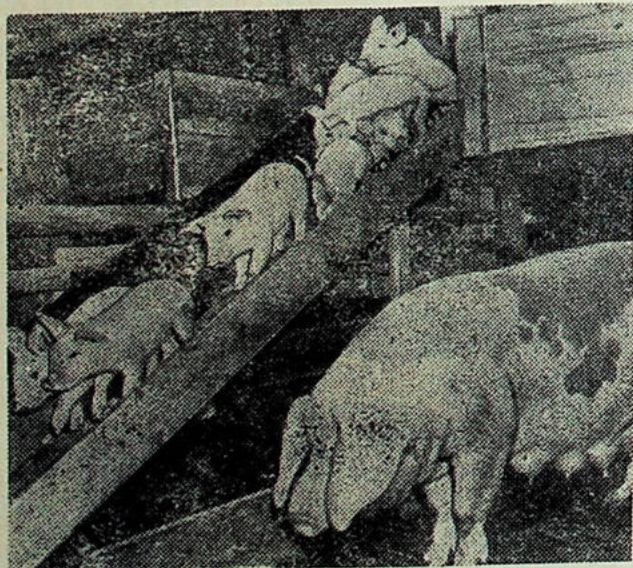
Ruošiasi kukurūzų auginimui

gumas. Kukurūzų patrešimui į laukus išgabenta apie 1300 tonų durpių-mėšlo komposto. Kiekvieną kukurūzams skirtos žemės hektarą patrešim vidutiniškai 25 tonomis organinių trąšų. Nepakankamai patrešus žemę, pernai maži kukurūzų derliai buvo gauti Juostininkų ir Rūkiškio skyriuose. Šiomet šios klaidos išvengsime.

Praėjusiais metais kukurūzų priežiūros darbais buvo atlikti mechanizuotu būdu. Dalį derliaus nuėmė kombainais. Tačiau kukurūzai daugumoje buvo sėjami rankomis. Ateinantį pa-

vasarį juos sėsime tik kukurūzų sėjamosiomis mašinomis, kvadratinu-lizdiniu būdu. Jų priežiūrą pavesime traktorininkams.

— Šiomet mes pasiryžę iš kiekvieno kukurūzų hektaro išauginti daugiau kaip po 500 cmt žaliosios masės. Tai duos mums daug papildomų tonų puikaus sulcingo pašaro. Tarybinis ūkis galės nupenėti žymiai daugiau kiaulių ir padidinti karvių produktyvumą. Kukurūzų plotų išplėtimas padės mums įvykdyti antrųjų septynmečio metų ūkinio vystymo planus, — baigė drg. Ščedrovas.

Geral vystomas kiaulių ūkis Oranienburgo rajono (VDR) Kremenio žemės ūkio gamybiniam kooperatyve. Paskutiniuoju metu klaidlėse įvesta naujovė — „prieaugliui balkonėliai“. Jie suteikia galimybę užtikrinti geresnę paršelių priežiūrą. Naudojant balkonėlius, veislinės kiaulės geraldai pailsi. Per metus kooperatyvas padidino kiaulių skaičių nuo 320 iki 1700 (jų tarpe 300 paršavedžių).

Nuotraukoje: paršavedė ir paršeliai klaidlėje su balkonėliais. Paršeliai įpranta prie savo balkonėlių jau 4-ąją dieną.

Martino (Centralbild) nuotr.

Lietuviški elektros elementai — į užsienį

Klaipėdos „Syrlaus“ sausųjų elektros elementų gamykla gavo užsakymą pagaminti partiją elektros elementų FBS-0,25 Iranui,

Irakui ir Afganistanui. Šio tipo elementai skiriami įvairiems matavimo prietaisams maitinti. Į užsienį lietuviški elektros elementai siunčiami pirmą kartą.

Svarstome žudžgaliečių mokytojų laišką

Mūsų mokyklose dirba daug gerų mokytojų, kurie visas savo jėgas atiduoda geresniam savo auklėtinų paruošimui gyvenimui ir visuomenei naudingam darbui. Stengiasi, kad mokinių žinios būtų tvirtos ir sąmoningos. Tačiau mokytojų rūpinimasis

vaikais neatleidžia ir tėvų nuo atsakomybės už savo vaikų auklėjimą, nes vaikams tėvai yra patys artimiausi žmonės ir jų įtaka yra labai didelė.

Vaikai, didesnę laiko dalį praleisdami šeimoje, yra nuolat savo tėvų prižiūrimi ir auklėjami. Tėvai, namuose kontroliuodami, kaip vaikas mokosi ir atlieka užduotas pamokas, padeda mokytojui įgyvendinti didelės svarbos uždavinį — išauklėti visapusiškai išsilavinusį ir pasiruošusį bet kokiai darbui jaunuolį ar merginą. Gerai pažindami vaiko individualų darbo tempą, tėvai gali atitinkamai jam padėti. Jei bus laikomasi bendrų su mokykla metodų, tai ir darbas eis žymiai sklandžiau.

Mokytojų darbas pasidaro ypač sunkus, kai tėvai nesirūpina

savo vaikų auklėjimu arba, dar blogiau, mokinį nuteikia prieš mokytoją. Jei vaikas yra tinkamai auklėjamas šeimoje, tai jis visada pasakys tėvams tiesą, nors ji ir labai nemaloni būtų. Kai kurie Anykščių I septynmetės mokyklos

profesoriai ar draugiškas teismas.

Labai dažnai susirinkimuose, įvairiuose pasitarimuose keliamas tėvų bendradarbiavimo su mokykla klausimas. Tačiau koks gali būti bendradarbiavimas, jei mokytojas, pasakęs apie

sistamai. Posakis, „Mane tėvai taip mokė, ir aš savo vaikus taip mokysiu“, jau atgyveno, o dėl vaiko ateities tėvai turi sutikti su mokyklos nurodymais bei priemonėmis.

Labai dažnai vakare tenka pastebėti be jokio reikalo vaikščiojančius arba namų pasienais besišlaistančius vaikus. Be abejo, daugelis pagalvoja, kad mokykla mažai

dėmesio skiria tokiems paaugliams. Tačiau didelė kaltė tenka ir tėvams, kurie leidžia vaikams laisvai iki gilių nakties bastytis gatvėmis. Norint išvengti betikslių vaikų bastymosi, reikia taip organizuoti mokinio darbą ir poilsį, kad jam neliktų laiko išdykavimams. Kartais vaikai išsisukinėja, sa-

kydami tėvams, kad pamokas paruošią vėliau vakare. Mano nuomone, tėvai galėtų nustatyti tokį vaiko dienos režimą: iš mokyklos vaikas grįžta 14 arba 15 — 15 val. 30 min. (priklausomai nuo užklasinio darbo); pietauja ir ilsisi 30 min; nuo 16 val. arba 16 val. 30 min. iki 18 — 18 val. 30 min. ruošia pamokas; iki 21 val. — laisvalaikis. Eina miegoti 22 — 23 val.

Įgyvendinus panašų dienos režimą, tėvai žymiai geriau galės kontroliuoti vaikų mokymąsi ir elgesį. Tokiu būdu bus nuveiktas nemažas darbas artinant mokyklą prie gyvenimo ir auklėjant pilnaverčius tarybinės tėvynės piliečius.

L. Krikštanienė
Anykščių I septynmetės mokyklos mokytoja

Susitikimas

Viešintų vidurinės mokyklos XI klasės mokiniai surengė susitikimą su baigusia šią mokyklą abiturientais. Į susitikimą atėjo mokytojai, moksleiviai, kolūkiečiai ir darbininkai.

Daug šios mokyklos moksleivių mokosi respublikos aukštosiose arba specialiose vidurinėse mokyklose, kiti dirba gamyboje. Buvę šios mokyklos auklėtiniai Plačenytė ir Plačenis — geri gamybininkai „Gimtosios žemės“ kolūkyje.

Lietuvos Žemės ūkio akademijos studentas Laurinavičius kvietė baigusius mokyklą stoti mokyti į akademiją.

Susitikime kalbėjo buvę šios mokyklos mokiniai — Šiaulių pedagoginio instituto studentė S. Baltrūnaitė, vienuoliktos klasės moksleivis Romas Zemaitis, mokytojas R. Ralla ir kiti.

A. DUDA

RŪPINIMASIS VAIKU ŠEIMOJE

mokiniai, kaip Vytautas U., Jonas G., užuot pasakę tėvams, kad juos kviečia atvykti į mokyklą, pabėga už 12 km į kaimą pas tėvą, tuo sukeldami didelį tėvų susirūpinimą ir nusižengdami bendroms mokinio taisyklėms. Dar blogiau, kai sugrįžus tokiam „bėgliui“, tėvai pataikauja ir vaiko akyse kiek galėdami žemina mokytojo autoritetą. Todėl kitą dieną toks vaikas jaučiasi „didvyris“, nes namuose ne jį auklėja tėvai, bet jis juos „auklėja“.

Rimtai turi susirūpinti ir III klasės mokinio Pačinsko tėvai savo sūnaus elgesiu, kuris net su mokytojais nesiskaito. Tokius tėvus, kurie savo vaiką atiduoda „likimo valiai“, privalo apsvarstyti darbovietės

vaiko blogą elgesį bei mokymąsi, tėvo yra išjuokiamas, kaip padarė Kazys Klimka, ir paprašomas daugiau nebesilankyti. Sitai liečia ne visus, bet panašių tėvų, nors ir nedaug, pasitaiko.

Sunku mokytojui dirbti ir tuo atveju, kai tėvų auklėjimo sistema yra priešinga mokyklos auklėjimo

LIETUVIŠKAI, SU TRADICIJOMIS

— Išpuošime baltą nuometėlį, išdabinsim galvėlę rūtelėmis, — sako jaunosios draugės A. Kamarauskaitė ir L. Lukoševičiūtė.

Nežinia, kas kaltas buvo, ar žalsva mėnesiena, ar svaigėjęs šokis kultūros namuose; kad Anykščių statybos-montavimo valdybos ekskavatorininko Viktoro Bagdzevičiaus širdį ligoninės medicinos sesers Bronės Andriuškevičiūtės žvilgsniai pakerejo. Draugystė — draugystė... Bet vieną kartą nutarė abu žiedelius sumaišyti ir triukšmingas lietuviškas vestuves atšvęsti.

Saulėtą sekmadienį susirinko statybos-montavimo valdybos vyrai, moterys ir merginos, nutarę savo draugą pas mylimą, pas jaunąją išlydėti. Viršininkas T. Bitinas ir profesijos vietos komiteto pirmininkas A. Kolesnikovas palinkėjo Viktorui didelės sėkmės, ir palyda leidosi į kelią.

Tuo metu Bronės draugės dabino ir puošė ją ir nė negalvojo piršlio ir jauniko palydovų pigiai išleisti.

— Statykite kėdele,
Sodinkit seselę,
Segsim rūtų vainikėlį
Paskutinį kartelį, —

liūliavo bangavo merguželių daina, išlydint draugę į gyvenimą, į laimę.

Tik staiga už durų pasigirdo vyriški balsai:

— Atskraidinom jaunąjį sakalėlį, puikųjį raitužėlį, kurs nebijo ne tik žirgelį pažaboti, o ir mašiną sutvarkyti.

— Ehe, tai ne viskas, — prieštaravo sūčiai, dantų technikė Jadvyga Piprienė. — Pasakykit, kokį kratiį paruošėt?

— Pastatėm namą, šviežų ir ramų. Stogas lašiniams dengtas, sienos iš skilandžių sukrautos. Gyvenk ir norėk, — nesutrikęs gražbyliavo piršlys, jaunojo brolio Algis.

Kas gi gali atsakyti tokios pagundos...

Jaunoji, lyg balta gulbelė, buvo išvesta jaunojo už parankės ir į liulančią „Volgą“ pasodinta.

Sudulkėjo sniegas, ir jaunieji išlipo prie rajono vykdomojo komiteto.

Metrikacijos biure vestuvininkai sumainė žiedelius, parašė sutvirtino meilę.

— Nors už langų spigina šaltis, bet Jūsų širdyse tezydi amžinas pavasaris, — linkėjo jauniesiems rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas K. Zilonas.

Vėl leidosi vestuvininkai į kelią, ten, kur laukė giminės ir artimieji, kur margavo valšėms papuoštas stalas.

Jau, jau, bernužėli,
Jau aš tavo valloj, —

Be dvasininkų pagalbos sutvirtinama meilė.

skambėjo daina.

Netoks ilgas kelias ligi namų — tik apie 300 metrų. Bet neužteko ir valandos nuvažiuoti, nors „Volga“ — patikima greituolė. Mat, keliose vietose kelią užtvėrė kalmynai ir dragai. Piršliui ir pajauniams nemažai reikėjo lankstumo, kol išsipirkdavo.

Bet viskas baigėsi gerai. Linksmi ir patenkinti vestuvininkai susėdo už valšių stalo. Ligi išnaktų skambėjo muzika ir dainos, ligi ašarų juokėsi visi iš piršlio korėmo ir kitų tradicijų.

Geras, lietuviškas vestuves atšventė Bronė ir Viktoras. Būdinga, kad be bažnyčios, be altorių jaunuoliai sujungė rankas gyvenimui, ateičiai.

B. Melėniskio tekstas ir nuotr.

Buvęs karys mokosi

Raguvelės žemės ūkio technikumė visį geras pažįsta moksleivį Merinavičių. Jis gerai mokosi, pavyzdinčiai elgiasi, draugiškas.

1958 m. Merinavičius grįžo iš Tarybinės Armijos. Prieš išvykdamas į armiją, jis dirbo traktorininku Troškūnų tarybiname ūkyje. Atlikęs karinę tarnybą, jis nešėsi lengvo darbo, bet vėl sėdo už traktoriaus valtro. Dirbdamas traktorininku, pamilo žemės ūkį.

Ir tada Merinavičius pa-

matė, kad jam trūksta teorinių žinių, kad reikia mokytis. Nelengvas atrodė mokslas. Kiti į technikumus stojo tik baigę septynerius metus nesimokė, viskas prisimiršo. Bet jaunuolis nenusigando sunkumų, sėkmingai išlaikė egzaminus, o netrukus ir iškopė į mokslo pirmųjų gretas. Merinavičius ne tik gerai mokosi, bet ir aktyviai dalyvauja visuomeniniame darbe. Jį visada sutiks tautinių šokių, dramos būrelių repetitijoje.

A. GILVYDIS

Nuobodus laisvalaikis

Praėjusiais metais prie Troškūnų ligoninės buvo įrengta tinklinio aikštelė. Visi džiaugėsi, kad galės praleisti laisvalaikį, pažaisiti po įtempto darbo. Tačiau džiaugsmas greit virsto nusivylimu. Niekas nematė aikštelėje nei tinklo, nei kamuolio.

Dabar ant laukų užgulė storas sniego sluoksnis. Būtų labai puiku po darbo paslidinėti, paalsuoti grynu

oru. Bet kuo? Slides pernai profesijos komitetas nupirko, bet pusiau vaikiškas, todėl padėjo ir bijo net parodyti. O buvo galima jas pakeisti, nes krautuovė vėliau buvo pakankamai slidžių suaugusiems. Yra ir teniso stalas. Tik jis keletą metų keliavo po Troškūnų miestą iš vienos vietos į kitą ir

tik šią žiemą grįžo pas savo šeimininkus visas subraižytas. Bet ir čia vargšą nekaip priėmė: padėjo prie malkinės sienos ir paliko ilsėtis. Taip pat niekas nematė mažojo kalibro šautuvėlio, nors jis pagal inventurizacijos knygą yra pirktas ligoninės profesijos komiteto. Nė vieno karto neteko pasi-

treniruoti, nebuvo organizuojamos varžybos.

Kultmasiniam darbui yra atsakingas asmuo — medicinos felčere Atkočiūnaitė. Bet ji nieko nedirba.

Idomu, kas rūpinasi šiuo inventoriu ir kaip juo gali pasinaudoti profesijos nariai?

A. GENYS

KAI NESIRŪPINAMA KIAULĖMIS

Praeitais metais Puškino vardo kolūkis neįvykdė kiaulienos gamybos plano. Vietoje savo socialistinių išpareigojimų 1959 m. realizuoti po 37 centnerius kiaulienos 100 ha arimų, kolūkis realizavo vos po 25 cnt.

Ir kaip gali kolūkis daugiau pagaminti kiaulienos, jei kolūžio valdyba blogai rūpinasi kiaulių fermomis? Kiaulės laikomos kiau-ruose tvartuose. Atšilus orui, kai pradeda tirpti ant stogo sniegas, į kiau-ruose pliaupia vanduo, o užėjus šalčiams, lubos ir sienos apšąla. Tvartuose labai drėgna ir šalta. Nors fermos vedėjas P. Zemaitis kelis sykius reikalavo sutvarkyti stogus, bet kolūžio valdyba liko kurčia teisingam reikalavimui.

Užėjus dideliems šalčiams, keletas kolūžio veislinių kiaulių buvo klojime. Aišku, jos peršalo ir sveikų paršelių iš jų nebetenka laukti. Nors Androniško veterinarinio punkto veterinaras Plerpa kelis sykius kreipėsi į kolūžio pirmininką, kad kiau-ruose perkeltų iš klojimo į tvartus, bet už kelių mėnesių, visai prieš paršavimąsi, veislinės kiau-ruose perkėlė į kiau-ruo tvartą.

Kolūkis visame rajone turtingiausias malkomis. Bet kiau-ruose jomis neaprupinta. Visą vasarą ir rudenį kiaulių šerikės U. Pilkauskienė ir M. Zemaitienė prašė valdybą aprūpinti ferma malkomis, bet į jų maldavimus niekas neatkreipė dėmesio, nors kasdien po kelias mašinas malkų iš-

veždavo į miestą par-duoti. Dabar, kada gilu sniego, pačiomis šerikėms tenka miške rankioti šakalius. Dėl to pašarai laiku nepa-ruošiami ir susitrukdo kiaulių šerimas.

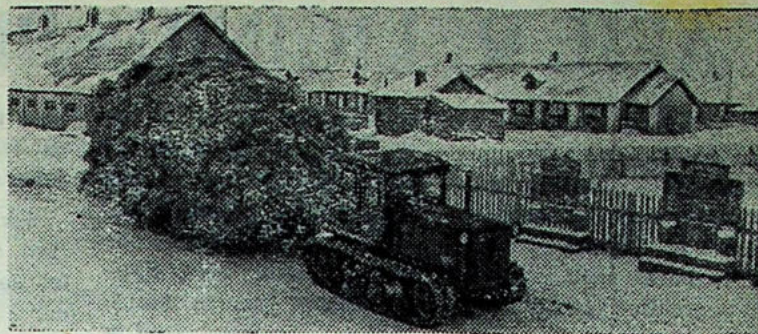
Kažin, ar ilgai taip tęsis? Ar ne laikas kolūžio valdybai susirū-pinti ir tokią padėti kuo greičiausiai ištai-syti?

P. Jakniūnas

Vladimiro griftis. Suzdalės rajono Kirovo vardo kolūkis turi savo linų apdirbimo fabri-ką. Čia atlieka-mas pirminis linų apdirbimas. Par-duodamas valsty-bei gatavų linų pluoštą, kolūkis dvigubai padidi-no pajamas iš linininkystės ir padengė visas fabriko statybos ir įrengimų įsigi-jimo išlaidas.

Nuotraukoje: į fabriką vežami linų šlaudeliai.

N. Akimovo (TASS) nuotr.

ŠALIA KELIO KARČIAMA...

Brigadininkas J. Jakimavičius iš pat ryto sėdi prie lango ir laukia, kol kelyje pasirodys koks veži-mas.

— Kūmai! Užsuk sušilti, alučiu pavai-šinsiu, — šaukia bri-gadininkas važiuojan-tį į darbą kolūketį.

Kaip gi atsisakysi,

jei dar pats brigadi-ninkas siūlo. Ir žmo-gelis pastato arkliuką brigadininko kieme. O apie pietus, žiūrėk, jau desėtkas arkliukų kieme šonus šala, dai-rosi į brigadininko trobą ir tik ausimis karmo. O iš ten sklin-da daina:

...Šalia kelio kar-čiama.

Ten gyvena šinkor-ka...

Sinkorkos vietą užėmęs pats brigadi-ninkas. Pilsto rudą alutį, šinkuoja ašotį po ašotio. Ir jei kuris svetelis pakyla į na-mus važiuoti, šeiminin-kas sako:

— Arklys nenu-stips, kad pastovės die-ną kitą lauke. Gerk, kūmai, į sveikatą! Nori, degtinėles duo-siu, grynos ruginės. Neturi pinigų? Pa-lauksiu.

Ir vėl girdėti girtų daina:

— Šalia kelio kar-čiama...

R. Linaitis

J. Zemaitis vardo kolūkis

Aktyviai dalyvaukime susirinkimuose

Vasario-kovo mėnesiais vyks kooperatyvų ataskai-tiniai susirinkimai. Šiais metais per ataskaitinius kooperatyvų įgaliotinių susirinkimus bus renkamos kooperatyvų valdybos ir revizijos komisijos. Labai svarbu parinkti gerus kan-didatus į kooperatyvų val-dybų ir revizijų komisijų narius, nes nuo jų priklaus-o vartotojų kooperatyvo darbas, tinkamas gyventojų aprūpinimas prekėmis.

Pats svarbiausias yra apylinkės kooperatyvo narių susirinkimas, nes nie-kas negali taip teisingai įvertinti parduotuvės ar visuomeninio maitinimo įmonės darbo, kaip koope-ratyvo narys. Dabar apylin-kės kooperatyvo narių su-

sirinkime yra renkami par-duotuvų ir užkandinių ve-dėjai. Tokiu būdu visi parduotuvų vedėjai turės atsiskaityti savo apylinkės kooperatyvo nariams. Apy-linkiniuose kooperatyvo narių susirinkimuose bus renkami įgaliotiniai į var-totojų kooperatyvo įgaliotinių susirinkimą bei par-duotuvų-valgyklų priežiū-ros komisijos parduotuvų užkandinių darbui kontroliuoti. Todėl labai svarbu, kad apylinkiniuose susirin-kimuose dalyvautų visi tos apylinkės kooperatyvo nariai. Jie turi aktyviai ap-svarstyti ir įvertinti par-duotuvų vedėjų ir parda-vėjų darbą, iškelti visus trūkumus.

Svarstant parduotuvės vedėjo darbą, kooperaty-vo nariai turi kritiškai nu-matyti, ar jis tinkamas parduotuvės vedėjo parei-goms. Tokius parduotuvų vedėjus, kurie nesiskaito su vartotojų reikalavimais, apgaudinėja juos ar išelk-voja kooperatines lėšas, kooperatyvo narių susirin-kimas privalo pašalinti iš pareigų.

Ataskaitinių susirinkimų metu turi atsiskaityti par-duotuvų-valgyklų prie-žiūros komisijų nariai. Jie kaip tik ir turi charakte-rizuoti parduotuvės vedėjo darbą. Taigi, kaip matome, nuo kooperatyvo narių pri-klauso parduotuvės darbas. Kokį parduotuvės vedėją išrinkti, taip parduotuvė ir dirbs.

V. TYLA

Raikoopajungos
instruktoriaus-revizoriaus

Idomios paskaitos agitatoriams

Prieš porą dienų į Troškūnų kino teatro „Žvaigždė“ salę gau-siai susirinko miesto, Troškūnų tarybinio ūkio, K. Staro vardo bei kitų aplinkinių kolūkių agitatoriai. Jie su dideliu susidomėjimu išklause LTSR politi-nių ir mokslinių žinių skleidimo draugijos na-rio Besčiasno pasako-jimą „Vatikanas, kokį aš jį mačiau“. VVU dėstytojas Zaksas skai-tė paskaitas „Religija ir moralė“, „Proletari-nis internacionalizmas ir jo tarptautinė reikš-mė“.

K. BARTKEVIČIUS

Piliečiai keleiviai!

Važiuodami ar eida-mi iš Traupio į Kavars-ką, nepamirškite, kad „Vienybė“ kolūkyje per Nevėžio upę yra tiltas, kurio skyles val-dyba saugo, kaip isto-rinį paminklą. Žmonės pasakoja, kad dar ru-denį pats kolūžio staty-bininkų brigados bri-gadininkas pro didžiulę skylę smūktelėjo ir į vandenį pliumptelėjo. Tačiau tiltą sutaisyti vis tik pamiršo. Jei ei-dami ar važiuodami iš-girsite šauksmą iš pa-tiltės, nenusigąskit. Ne-taisydami tilto, vieny-biečiai bando žmonių nervus.

KOLŪKIO STATYBI-NINKAS: Žmonės, iš-gelbėkit! Tikrai tiltą suremontuosiu.

MECHANIKĄ PAVOGĖ...

Ir pakėlė Černiachovskio vardo kolūžio mechanikas Miknevičius didžiausią triukšmą.

— Milicijai skambinkit! Traktorines akėčias nu-džiovė!

Geral, kad tuo laiku į kontorą atėjo kolūketis Patapovas.

— Ne milicijos, o bi-zūno tau, broleli, reikla. Prie mano sodybos užpus-tytos tavo akėčios guli.

Miknevičius nuleido galvą. Bet po dviejų die-nų jis vėl su triukšmu įvarto į kontorą.

— Kullamosios ir trak-torinių plūgų nebėr. Nu-džiovė. Pagaučiau tą še-toną, kalli nunerčiau...

Geral, kad kolūketis Vaitiekūnas pasmaišė. — Suorganizuok visus traktorininkus, eisim va-gles gaudyti, — mirktelė-jo jis mechanikui.

Bematant visas būrys patraukė paskui Vaitiekū-ną.

Atvedė kolūketis me-chanizatorių būrį į lauką ir sako:

— Kaskit sniegą. Stal kur jūsų technika paslėpta.

Atkasė ne tik plūgas, bet' priedo dar ir kullama-ją užpustytą rado. Tai bu-vo džiaugsmo visiems! Ir patraukė su mechaniku priešaky radybų aplaisty-ti. Čia taip priimta: suge-do traktorius ar plūgas — geriam. Sutaisė — irgi geriam. Negali mechani-kas be baltosios stiklėlio išsiversti.

O inventorius išmėty-tas po laukus guli nere-montuotas. Ar neatsitiks taip, kad ir patį mechani-ką gali kur nors užpusty-ti. Ot, tada bus šauksmo:

— Mechaniką pavogė! M. UPYTĖ

— Ar kelią atkasat, sūneliai?

— Ne, žemės ūkio in-ventoriaus ieškom.

Seno šautuvo auka

Aukso spinduliai jau šoka Ryto valsa ant beržų. Brakonierius Matas Špokas (Jis medžioklė ne naujokas) Nužingsniuoją pamažu

Į apsnūdusį eglėn,
O toliau — kur akys ves...
Brakonierius Špokas žino
Stirną didelę šeimyną, —
Šiandien vieną parsineš!..

Jam iš džiaugsmo ūsai kruta —
Po eglę stirnaitės trysl...
Ir pakėlė Špokas tūtą,
Seną, kniedėmis susiūtą...
— Dieve, saugokil Ugnisl!

Atsibunda jis. Pašėlęs
Skaumas merkia jam akis...
— Kas ten slenka pamažėle?
Gal jaunų stirnaičių vėlės,
O gal vilkas lyg vagis?

Mielas Špokai, bėgti metas!
O galva sunki sunki...
Suvaitojo vargšas Matas...
Tik staiga — lyg automatas:
— Ką, brangusis, čia veiki?

Akutes pravėrė Špokas,
Galvoje — velnių daina.
Sudraskytas guli cokus,
Stovi eigulys — seniokas:
— Primedžiojai... Kelk! Ganal

Pasikalbėjimai antireliginėmis temomis

APIE RELIGINIUS PRANAŠAVIMUS

Religinėse knygose pilna pasakojimų apie „stebuklingus pranašavimus“ žmonių, turinčių, neva, nežemiškos jėgos, galinčių pranašauti spėti. Tačiau visa praktinė žmogaus veikla rodo, jog pasaulyje viskas turi savo natūralias priežastis, dėsnius, būdingus pačiai gamtai.

Prietaringi žmonės „stebuklais“ laiko neįprastus, anksčiau nematytus reiškinius, kurių priežasčių jie nežino ir kurie jiems atrodo neaiškūs ir paslaptingi. Legendos apie „stebuklingus pranašavimus“ yra žmogaus fantazijos padarinys.

Kiti pranašavimai, aprašyti „šventose knygose“, yra sąmoningos apgaulės rezultatas. Antal, mokslas nustatė, jog knygos, kuriose pasakojama apie įvairius religinius pranašavimus, parašytos ne prieš, o po įvykių, kurie, neva, išpranašauti.

Daugiausia religiniai pranašavimai aprašyti bendrais neapibrėžtais išsireikškimais, kad juos galima išsiaiškinti bet kaip ir priskirti prie įvairiausių įvykių. Pavyzdžiui, biblijoje pasakyta, kad „žygiuos tauta prieš tautą ir viešpatystė prieš viešpatystę“. Aišku, jog toks atsiprašant, „pranašavimas“ anksčiau ar vėliau „išsipildydavo“, nes jis tikdavo bet kuriam karui.

Ypač dažnai iš tikinčiųjų galima išgirsti, kad biblijoje, neva, parašyta, jog ateis laikas, kai visą pasaulį apgaubia voratinkliai, žeme dardės ugnies vežimai, ore skraidys plieniniai paukščiai. Argi, klausia religingi žmonės, to neparodo ši diena: telefonai, telegrafai, traukiniai

ir lėktuvai? Ką gi, jei tokių pranašavimų iš tikrųjų būtų biblijoje, tai galima būtų lyginti su mūsų dienomis, bet biblijoje nieko panašaus nėra. Spekuliuodami žmonių pasitikėjimu ir pasinaudodami ta aplinkybe, jog tikintieji nežino biblijos, religininkai tiesiog apgaudinėja juos.

O ko verti pranašavimai apie netolimą „pasaulio pabaigą“? Evangelijoje sakoma, jog ateis laikas, kai „saulė aptems ir mėnulis nebešvies, ir žvaigždės nukris nuo dangaus; tada ir bus pasaulio pabaiga“. Remdamiesi šiais „šventojo rašto“ žodžiais, dvasininkai, įvairūs ateities pranašai ir šarlatanai daugybę kartų pranašavo „pasaulio pabaigą“, paskirdami „tikslų“ jo laiką: tai 1524, tai 1538, tai 1588, tai 1819, tai 1924 metus. Visai neseniai, 1958 metais, Brianske kažkokia psichikal nesveika mergina Kručinina staiga pareiškė, jog ant kambario sienos ji „išvydusi ugnies raides“ — pranašavimą apie greitą „pasaulio pabaigą“. Ir atsirado naivių žmonių, kurie patikėjo šiam klaidėjimui, metė mokslą, darbą.

Norėdami, kad pranašavimai apie „pasaulio pabaigą“ būtų labiau tikinami, šventikai nutarė naudoti mokslą. Antal, jie sakė, kad žmonija žūsi nuo šalčio, nes Saulė greitai atšalsianti. Bet po to, kai mokslas nustatė Saulės energijos šaltinį — termobranduolines reakcijas ir apskaičiavo Saulėje esančios energijos kiekį, tapo aišku, jog mirtis nuo šalčio negresia Žemei, nes dar milijardus metų mūsų pla-

neta gaus iš Saulės tiek pat šilumos, kiek ji gauna dabar.

Sakė, jog Žemė galinti žūti, susidūrus mūsų Saulės su kokia nors žvaigžde. Mokslas ir čia davė atsakymą: tik vieną kartą per kelis tūkstančius milijardų metų kiekviena žvaigždė priartėja viena prie kitos mažesniu nuotoliu, negu nuotolis nuo Žemės iki Saulės. Todėl Žemė ir Saulė praktiškai susidurti negali. Susidurti su kitomis planetomis Žemė taip pat negali, nes kiekvienos jų orbitos (skriejimo kėlas) niekur nesusikerta.

Žemė negali ir nukristi ant Saulės arba nuskristi už Saulės sistemos ribų. Orbitos, kuriomis skrieja planetos aplink Žemę, gana pastovios. Planetų skriejimas paaiškinamas, pirmiausia, tuo, kad Saulė traukia jas į save (pagal visuotinį traukos dėsnį), o antra, inercija, tai yra bet kokio kūno savybė išlaikyti savo rimties arba tolygaus tiesioginio judėjimo būklę iki tol, kol tam nesukludo veikiančios kūną jėgos.

Tokiu būdu Žemei nukristi ant Saulės trukdo jos judėjimo inercija, o nuskristi į begalinę erdvę ji negali todėl, kad ją traukia Saulė. Tiesa, su Žeme susiduria kometos ir meteorai. Bet tai nepavojinga jos buvimui, nes didžiausių šių dangaus kūnų masė yra nepaprastai maža, palyginti su Žemės mase.

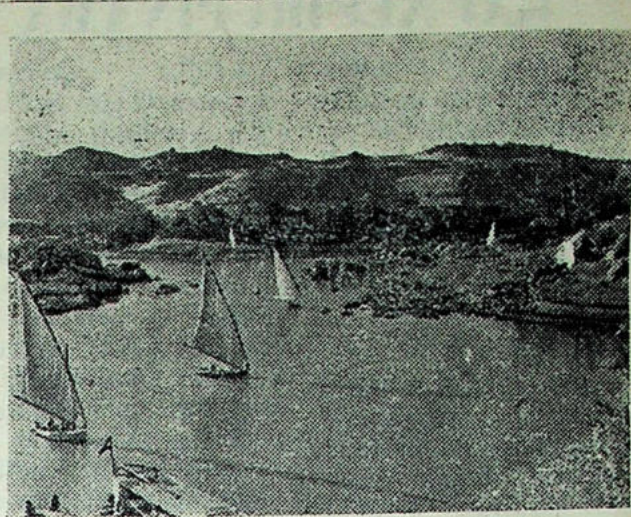
Dar vienas mėginimas „rodyti“ Žemės žuvimo galimybę susijęs su tam tikromis žvaigždėmis — vadinamomis „novomis“ ir „supernovomis“. Reikala tas, jog šios žvaigždės gali laikas nuo laiko sužybsėti ir sprogti. Tada

jos nepaprastai greitai išsipučia ir smarkiai padidėja. Jeigu panaši katastrofa įvyktų su Saule, tai jos įkaitintas dujinis apvalkalas pasiektų mūsų planetą, ir po kelių valandų gyvybė Žemėje žūtų. Bet mokslas įrodė, kad suliepsnoti gali tik tam tikros žvaigždės, kurioms mūsų Saulė nepriklauso. Todėl ir nėra pavojaus, kad žmonija žus nuo Saulės sprogtimo.

Pranašavimai apie greitą „pasaulio pabaigą“ neišlaiko mokslinės kritikos, yra arba obskurantizmo, arba sąmoningos apgaulės rezultatas.

Ne „dievo apsišėlimas“, o mokslas, atskleidęs religinių priežasčių, ryšius tarp atskirų įvykių, — štai kas įgalina žmones tikrai numatyti ateitį ir daryti teisingus sprendimus. O religiniai pranašavimai tikrai iškreipia tikinčiųjų iš teisingo kėlio, trukdydami jiems gyventi ir dirbti visuomenės gerovei ir laimei.

M. KRUTIKAS

JUNGTINĖ ARABŲ RESPUBLIKA. Asuanė oficialiai atidaryta aukštybinės užtvankos statyba. Ši užtvanka, kuri statoma pagal tarybinių ekspertų sudarytą projektą, turi nepaprastai didelę ekonominę-ūkinę reikšmę Jungtinės Arabų Respublikos Egipto rajonui. Pastatius užtvanką ir sudrėkinus bei įsisavinus daug naujų žemių, šalies nacionalinės pajamos padidės 35 procentais.

Tarybų Sąjunga bendradarbiauja ir teikia ekonominę bei techninę pagalbą egiptiečiams statant užtvankos pirmąją eilę ir davė sutikimą dalyvauti aukštybinės užtvankos antros eilės statyboje.

Nuotraukoje: Nilas ties Asuanu.

F. Nosovo (TASS) nuotr.

Fašistiniame šiltnamyje

Ar girdėjote apie tokį šiltnamį, kuriame būtų auginami... fašistai? Ar matėte tokią oranžeriją, kurioje per trumpą laikotarpį išdygtų nuodingas grybas su svaistikos ženklu ir sušuktų: „Heil Hitler!“

Tokia oranžerija arba šiltnamis, kaip matome iš šio piešinio, yra Vakarų Vokietijoje.

Siam šiltnamiui reikiama tik dviejų dalykų — atitinkamos temperatūros ir gero laistytuvo. Laistytuvą, kaip parodoma piešinyje, laiko tūlo „daržininko“ ranka. Bet kas palaiko temperatūrą?

Palankią temperatūrą minėtiems „augalams“ tarpai palaiko pats kancleris Adenaueris. Tiesą pasakius, tokiame darbe fašistiniame šiltnamyje jis turi prityrusių pagalbininkų. Pavyzdžiui, aštuoni Bonos vyriausybės ministrai, jų tarpe žinomas fašistinis budelis Oberlenderis, buvo aktyvūs hitlerininkai ir, suprantama, fašistiniame šiltnamyje jie gali darbuotis nepriekaištingai. Siam darbei visiškai tinka ir užsienio reikalų minis-

terija, kurioje, pasak Vakarų Vokietijos laikraščio „Di andere Cai-tung“, susispietę įvairūs nacistų vadukai ir „trūksta tik pačio Ribentropo — buvusio Hitlerio užsienio reikalų ministro“.

Minėtame šiltnamyje reikiama temperatūrą palaiko taip pat bundesvero generolai ir admiralai, kurie prie Hitlerio buvo aukšto rango karininkai. O ką

nių sankcijų. Bonos vyriausybė uždraudė daugiau kaip 400 demokratinių organizacijų bei susivienijimų, tame tarpe ir Vokietijos komunistų partiją. Vienas po kito organizuojami teismo procesai prieš taikos šalininkus. Ko gi, atrodė, galėtų norėti daugiau šiuolaikiniai fašistai?

Bet jų norai didėja, o su tais norais vis labiau ryškėja tendencija pateisinti ir vos ne realibituoti kruvinąjį hitlerinį režimą, Hitlerio kurstytą antisemitizmą. Tai rodo pastaruoju metu vykusios bei vykstančios fašistinės-antisemitinės provokacijos Vakarų Vokietijos miestuose. Kelno, Dūseldorfo ir kitų miestų policija paskelbė, kad jų provokacijų kaltininkų nepavyko surasti. Bet argi tuo reikia stebėtis? Juk policijai, kaip visiems yra žinoma, daugiausia vadovauja buvę esėsininkai ir gestapininkai.

Taip, yra tokie šiltnamis, kuriame auginami nuodingi fašistiniai grybai. Vienok bet kokių šungribių likimas žmonijos gyvenime yra visiems puikiai žinomas...

T. Garstytiš

Redaktorius
St. VINCIONAS

IDOMYBIŲ PASAULYJE

„Sek paskui mane...“

Staiga virš galvos pasigirsta garsas, labai primenantis degtukų dėžutės barškėjimą. Pasirodo, tai kalena pilkas, panašus į genį paukščiukas. Artinantis žmogui, jis pakyla, bet, nuskrudęs dešimt-penkiolika metrų, nutopia ir vėl „barškina degtukais“. „Sek paskui mane“. Iš tikrųjų, paukštis kartais iš

labai toli atveda žmogų tiesiai prie laukinių bičių lizdo. Įdomu tai, kad šis Afrikos tropikų miškų „medaus palydovas“ visai nesidomi nei bitėmis, nei medumi. Jį vilioja vaškas, kurį paukščio organizmas puikiai įsisavina. Žinodamas, jog žmogus, iškopinęs medų, paliks tuščius vaškinius korius, šis paukštis ir įsisiūlo vadovu.

Vulkanų šalyje

Kamčiatkos-Kurilų rajoną dažnai vadina vulkanų šalimi. Čia yra 67 veikiantys vulkanai — beveik devintoji dalis visų Žemėje veikiančių vulkanų. Daugelis jų turi milžinišką išsiveržimo energiją. Prieš metus išsiveržusio Bezi-miano ugnikalnio jėga buvo lygi tokiame energijos kiekiui, kokį per metus pagamintų 300 tokių galingų elektrinių, kaip Lenino vardo hidroelektrinė ant Volgos.

